

undar gefð yður til leiðbeiningar og til birtingar fyrir hlutaðeigandi hrepps-**121**
nefndum. 5. nóvbr.

Brjef landshöfðingja til landlæknisins á Íslandi um reikninga 122
hjeraðslækna. Eins og yður, herra landlæknir, er kunnugt, eru reikningar 22. nóvbr. margra hjeraðslækna yfir verk þeirra og ferðakostnað í þarfir hins opinbera einnatt mjög illa úr garði gerðir, opt ýmist lítt sundurlíðaðir eða allsendis ósundurlíðaðir, og sýnast hins vegar optast bera vott um, að hlutaðeigandi hjeraðslæknir hafi eigi kynnt sjer ákvæði 4.—5. gr. laga nr. 24 frá 13. oktbr. 1899 um skipun læknishjeraða á Íslandi o. fl., og svo sem að sjálfsögðu virðist svo, sem að eins örfáir hjeraðslækna þekki eða hafi athugað niðurlagsákvæði fyrri málsgreinar í 12. gr. laga nr. 2 frá 31. janúar 1896, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma. Það virðist því eigi vanþörf á, að gefa hjeraðslæknum nokkrar almennar bendingar um þetta efni (þ: um endurgjald til hjeraðslækna fyrir störf þeirra og kostnað í þarfir hins opinbera) og skýringar á einstökum atriðum. Skal í þessu skyni tekið fram það, sem hjer fer á eftir:

1. Sjerstakan reikning verður að gefa yfir hvað eina; það má t. a. m. ekki hafa á einum og sama reikningi kostnað við varnir gegn skarlatssótt og kostnað við sóttþreinsun eftir taugaveiki. Svo verður hver reikningur að vera vel og nákvæmlega sundurlíðaður, borgunin fyrir hvert atriði verður að vera nákvæmlega tilfærð útaf fyrir sig, svo að auðvelt sje að sjá af reikningnum, hvort hún sje lögum samkvæm, sjerstaklega læknaskipunarlögunum. Reikninga sína yfir kostnað við varnir gegn næmum sjúkdómum skulu hjeraðslækna senda hlutaðeigandi sýslumanni eða bæjarfógeta til frekari aðgjörða. Þó má senda landlækni beina leið reikninga yfir kostnað við sóttþreinsun gegn næmum sjúkdómum, er aðeins stinga sjer niður á einstöku stað og yfirvöld hafa eigi sett sóttvarnir gegn.

2. Lækni ber í *dagpeninga* 25 a. fyrir hvern klukkutíma, sem hann er heima, hvort er á nóttu eða degi, en hann má ekki vera lengur en þörf er, á ferðinni, t. a. m. ekki náttu sig og gjöra reikning fyrir næturtímanum, ef hann getur með góðu móti náð heim að kveldi. Ekki má hann heldur gjöra sjer ferð að óþörfu á reikning hins opinbera.

Fyrir *hesta* eða annan farkost (bát eða keyrslu o. s. frv.) má læknir ekki reikna sjer meira en tíðkast í því byggðarlagi, er hann fer um; ef ferðin er stutt, má hann eigi gera reikning fyrir meira en einum hesti fyrir sjálfan sig.

Læknir má því að eins reikna borgun fyrir *fylgd* (fylgdarmann), að hann eigi að fara langa leið, eða, ef leiðin er stutt, mæta torfærum, vondu veðri eða náttmyrkri.

Ef ferðin er gerð bæði í þarfir einstaks manns eða einstakra manna, eða læknirinn í sömu ferðinni framkvæmir læknisverk eða heilbrigðisráðstafanir bæði í þarfir hins opinbera og í þarfir einstaks manns eða einstakra

122 manna, ber að skipta hlutfallslega ferðakostnaði læknisins og dagpeningum 22. nóvbr. milli hins opinbera og hins einstaka eða hinna einstöku manna.

3. Þá er landfarsótt kemur upp eða gengur yfir, enda sjeu teknar upp varnir gegn útbreiðslu hennar samkvæmt 2. gr. nefndra laga frá 1896, og læknis er vitjað til sjúklings til þess að segja um, hvort hann hafi landfarsóttina, ber að skoða slíka vitjun sem sjúkravitjun og greiða lækni eptir ákvæðum 4. gr. 1. tölul. í áðurnefndum lögum frá 1899. Ef lækni er ljóst, þá er hann sjer sjúkling í fyrsta sinni, að hann muni þurfa að sjá sjúklinginn aptur, þrisvar eða optar, þá má hann ekki reikna sjer meira en í mesta lagi 50 aura fyrir hverja af hinum síðari vitjunum sínum eða komum sjúklingsins. Í reikningi læknisins verður að tilfæra nafn hvers þess sjúklings, er vitjað er, og hið opinbera á að borga fyrir hann, svo og vitjunardag.

Borgun samkvæmt 5. gr. 4. tölul. í síðastnefndum lögum fyrir rannsókn á heilsufari manna eða edli sjúkdóms ber lækni þá að eins, ef rannsóknin er ekki jafnframt gerð til að veita læknishjálp, heldur eingöngu í því skyni, að gefa út yfirlýsingu um heilsufar þess, er rannsakaður er.

Reikningur yfir útilátin meðul skal tilgreina nafn og heimili sjúklingsins, svo og hvenær meðul hafi verið úti látin, hver, hve mikið, og verð meðalsins. Lyfseðlar (recept) skulu fylgja reikningnum sem fylgiskjöl, ef meðulin eru keypt í lyfjabúð, enda fylgi þá reikningur frá lyfsala.

Jafnframt því að láta hjer með fylgja til skýringar sýnishorn af reikningi læknis yfir kostnað við farsótt, skal eg beiðast þess, að þjer birtid brjef þetta öllum hjeraðslæknum landsins, og eruð þjer um leið beiðinn að brýna það fyrir þeim, að þeim beri að hafa vakandi auga á því, að allur tilkostnaður til varna gegn næmum sóttum verði sem minnstur, svo sem sóttthreinsunarkostnaður, sem í sumum læknishjeruðum hefir gengið fram úr öllu hófi, kaup hjúkr-unarkvenna, eptirlitsmanna o. s. frv.

123
14. nóvbr.

A u g l ý s i n g

um

bústaði hjeraðslækna

Samkvæmt 2. gr. laga nr. 24, 13. oktbr. 1899 um skipun læknishjeraða á Íslandi o. fl., og að fengnu þar um álitu hlutaðeigandi sýslunefnda, skal fyrst um sinn svo kveðið á um aðsetur hjeraðslækna í eptirnefndum læknishjeruðum:

1. Hjeraðslæknisins í *Síðuhjeraði*: á svæðinu milli Hörgár- og Geirlandsár.
2. Hjeraðslæknisins í *Mýradalshjeraði*: í kaптúninu Vík eða sem næst því.
3. Hjeraðslæknisins í *Rangárhjeraði*: í Hvolhreppi.
4. Hjeraðslæknisins í *Eyrarbakkahjeraði*: á Eyrarbakka eða Stokkseyri.
5. Hjeraðslæknisins í *Grímsneshjeraði*: í Skálholti eða þar í grend.